

Kelebek Ömürlü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Kasım 2017

Gelemem gölgelere
Gelsem bile neyime,
Zannımca bir lakap
Bir de şiar edindiğim o tutsak kalbime
Dokunsan bile
Delip de geçen bakışlarında
Aşkın ve isyanın;
Zaman ötesi yolculuğunda
Firar eden varlığımın da
Kaçkın silüetine
Konan bir kelebek kadar
Kısa ömürlü olsa neşem ne çare?

Vasıfsız ya da alakasız bin bir cümle;
Kayıtsızlığın dipçığında soldan sağa
Tetikleyen yalnızlığı belki de
Şehla bir zan
Yine tevazu yüklü kalbe çektiğim mim kadar da
Derinden ağıtlar yakan
Ziftinde gecenin
Lanet bir şarkı olsam ne çare?

Diyemediklerimden çıkıp da yola,
Varsam sona
Başı olmayan bir hikâyeden mi derleyeceğim
Mutluluk şarkılarını?
Sonra da adını unuttuğum lal isyanlarımı
Sondan başa mı sunacağım
Lanetini yalnızlığın;
Şevkini sevdalanmış şavkımın da
Derleyip dizdiği satırlara boş yere mi boca edeceğim
Tutuklu kaldığım nazarında?

Tutarsız sözlerim yine başa bela
Hele ki tutanaklarda kayıtlı ismimi

Söküp yerinden
Gözüne soka soka en deli ve fevri söylemden
Kırdığım istilasını şiirlerin
Şair vasfına sığınıp da beyan edeceğim
Ufkun fırarına yakışır bir namede,
Soyut bir resmi sen bilip;
Sensizliği ölüm gibi derleyip de
Gireceğim mezarına hükümlerin;
Sunacağım acıları
Gıyabında hüznün.

Sonralarım da müşkül
Öncesizliğin izine rast geldiğim;
Andan kopup da yarınlara eremediğim;
Ser verip sırları dahi yollarına serdiğim;
Temkini cümleler yine emir babında
Soysuz değil de sonsuz olmayı dilediğim
Bir şarkı tadında dilime doladığım;
Nefret değil de aşk tadında
Kanadığım, kandiğim her güfteyi
Soluksuz içime çektiğim
Bir gün nazarında gecedен sonrasını
Yine yüreğimle bilediğim.

Keremden çıkıp da yola varmak ne mümkün?
Sondan başlayıp da satır satır
Arza sunmak bir lütufta mı,
Esaretin gizeminde kaynakça;
Sevi dilinin rotasında
Yine dünden kopup gelen bir hatıra nazarında
Kaybettiklerimi de sarıp sarmalayıp
Yüreğin kıvrımlarına;
Bukleler bırakıp her şiirin satır başına
Arşa alaya çıksa sevdam ne yazar?

Kalıplardan dökülüp satır satır
Boylu boyunca nidaların sırtlandığı anlamlarda
Kansa yalanlara o da mı zarar yine
Gölgenin ufkunda bir hezeyan;

Şanın şerefın nazarında olsa da zarar ziyan
Hele ki derlediğim değil de dertlendiğim;
Sükûtu arz edip üç beş kelime dilendiğim
Yine şiar bildiğim mizacında alışageldiğim
Bir tebessümden çıkıp da yola
Yaşlarımı boca ettiğim gönül tarhında
Sere serpe bir kibleyi de mesken bildiğim
Ölüm öncesi tutunmakla hayata
Dünü unutmayı defalarca dilediğim.